

Frankó Károly: Emléktábla, koszorúzás

(részlet)

Amikor Pikó Béla, drága, egykori orvoskollégám örökre eltávozott közülünk, megfogalmazódott bennem egy gondolat. Emléket állítani azoknak az egykori itt élt és hosszú évtizedeken át itt dolgozó orvosoknak, akikre a ma élők – talán, s remélve – még emlékeznek.

2008 nyarán levelet írtam a polgármester úrnak. Megírtam, egy szép márványtáblán kellene emlékezni a nemzedékek gyógyítóira, itt Gyomán és Endrődön is. Hisz hasonló nagyszerű orvosok ott is éltek és gyógyítottak. Micsoda idők voltak azok... Éjjel-nappal szolgálatban lenni! Nem volt mentő, a kórház egy-két napi járóföldre volt, és télen az alig elérhető. Tekintélyelvű gyógyítók voltak, hittek bennük, hittek nekik.

Levelemre a polgármester úr szóban válaszolt. Megígérte, erkölcsileg támogatja elképzelésemet. Egyben a városházán dolgozó egyik hölgyet megbízta a kapcsolattartással. Telt-múlt az idő, de a táblával nem sikerült érdemben lépnem. A kőfaragó nem ért rá, vagy nekem nem volt időm intézni ezt a nekem nagyon fontos ügyet. Ekkor jött Németh Eszter, dr. Szilágyi Ferencné. Hetek alatt tető alá hoztuk. El is készült egy-egy márványtábla a következő felirattal:

„Nemzedékek gyógyítói voltak” – az egykori neves orvosok és hasonló márványtáblán, hasonló szöveggel a gyomai gyógyító elődeik. Időközben a polgármester úr, az Endrődiek Baráti Köre összejevetelén már nekik pénzügyi támogatást is ígért. Az endrődiek 24 000, a Gyomai Szülőföld Baráti Kör 24 000 forintot ad és az önkormányzat 20-20 ezer forinttal támogatja az elkészült márványtáblákat.

Az egyiket az endrődi városrészben májusban, a gyomaiban, a körzeti váróban, júniusban fogjuk leleplezni – nagy öröömre. (...)

Megjelent: Új Gyomaendrődi Hírlap. 2009. március. p. 2.